

VALMISTAKAA TIE HERRALLE!

Luuk. 3:1-6

1. Keisari Tiberiuksen 15. hallitusvuotena Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana, Herodes Antipas Galilean neljännesruhtinaana, hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännesruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännesruhtinaana.
2. Ylimmäisenä pappina oli silloin Hannas, ja myös Kaifas. Siihen aikaan Jumalan sana tuli erämaassa Johannekselle, Sakarjan pojalle.
3. Hän vaelsi kaikkialla Jordanin seudulla ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksiantamukseksi.
4. Tämä tapahtui sen mukaan kuin on kirjoitettuna profeetta Jesajan kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi.
5. Kaikki laaksot täytettäköön, kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, mutkat tulkoot suoriksi, koleikot tasaisiksi teiksi,
6. ja koko ihmissuku on näkevä Jumalan pelastuksen'."

Meneekö sanoma perille?

"Jumalan sana tuli Johannekselle."

Kahvikupin ääressä keskusteltiin vilkkaasti siitä, miten heikosti usein se viesti, jonka haluaisimme toisillemme viestittää, menee perille. Syynä voi olla mm se, että sanoja ja kuulija ymmärtävät samoilla käsitteillä aivan eri asioita. Eräs keskustelijoista tiivistä vaikeuden sanoihin: "Viestin perillemeno on usein kiinni siitä, mitä vastaanottajan korvien välissä on!" Siihen toinen paikalla olijoista yhtyi kertomalla tapahtuman muutaman vuoden takaa. Seurakuntatalon seinällä on katkelma Raamatusta: "Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi!" Lukemattomia kertoja lause oli luettu, mutta se ei ollut koskettanut mitenkään. Mutta kerran eräässä tilanteessa, erään vaikean ja ahdistavan tilanteen keskellä, nuo sanat ikään kuin nousivat seinästä, tunkivat sisimpään ja antoivat rohkeuden.

Jumala puhuu

Kristillisyydessä keskeisin asia on se, että Jumala puhuu. Raamatun Jumala on luonut puhuvan ihmisen ja haluaa ja voi tälle ihmiselle myös puhua niin, että ihminen voi myös ymmärtää Herran sanan. Raamattu käyttää Jeesuksesta myös nimeä Sana, joka viittaa siihen, että Jeesus on Jumalan viesti meille. Jeesuksen tuleminen ihmiseksi, Hänen totuuden ja armon täyttämä elämänsä, Hänen opetuksensa, Hänen kuolemansa ristillä ja voitollinen ylösnousemuksensa haudasta ovat kaikki Jumalan puhetta meille.

Jumalan puhe ei ole vain sanoja, vaan Hänen sanoihinsa sisältyy ihmeellinen voima. Jumalan sana musertaa kovan ja paatuneen sydämen syntejään kauhistuvaksi ja vapisevaksi syntiseksi. Jumalan anteeksiantava sana luo uuden elämän, virvoittaa sielun, antaa voiman ja halun kuuliaisuuteen. Jumalan sana avaa Herran kirkkauden ja pyhyiden. Sanallaan Herra julistaa syntisen vanhurskaaksi ja puhtaaksi. Jumalan sana tekee vedestä kasteen ja leivästä ja viinistä Kristuksen ruumiin ja veren todellisen läsnäolon. Jumalan totuuden sana vapauttaa ja armon sana pyhittää ihmisen. Evankeliumin sana ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Kristuksesta kykenee viemään ihmisen taivaalliseen kirkkauteen asti. Jumalan kaikki pelastava, pyhittävä, kasvattava ja uudistava työ tapahtuu Hänen sanansa kautta.

Jumalan sana on aina persoonallinen. Sana ei ole vain jotain kasetille nauhoitettua

ilman värähtelyä eikä vain paperille pranttätyjä lauseita. Kysymys on aina Herran itsensä kohtaamisesta. Ihminen voi omistaa koko elämänsä Raamatun tieteelliseen tutkimukseen tai kristinuskosta väittelemiseen tai filosofointiin, kohtaamatta koskaan itse Herraa. Jumalan kohtaamisessa ei ole kysymys vain siitä, että Hän ylipäänsä puhuu, vaan että Hän puhuu juuri minulle, puhuu, niin että ymmärrän ja puhuu niin, että koko persoonallani, koko sielullani, koko olemuksellani joudun vastaamaan siihen, mitä Hän puhuu.

Sanan nälässä hoippuva kansa

Jumalan sana on näinä päivinä maassamme harvinainen. Ei niin, etteikö Raamattu olisi kenen tahansa luettavissa, jos vain mielenkiintoa löytyy. Mutta varsinkaan nuoren ja nuoremman keski-ikäisen polven keskuudessa Raamattua lukevia ihmisiä on tavattoman vähän.

Viime kuukausina lukioita kierrellessäni olen kysellyt, kuinka moni on lukenut koko Uuden Testamentin. Vain noin yksi sadasta tämän päivän lukiolaisesta on sen lukenut. Kun Euroopan eri maiden uskonnon opetusta vertailtiin hiljattain ilmestyneessä tutkimuksessa, Suomessa todettiin olevan parhaan ja motivoituneimman uskonnonopettajakunnan, mutta siitä huolimatta suomalaiset nuoret tiesivät kristinuskosta vähemmän kuin nuoret missään muussa tutkitussa maassa. Tutkimus paljasti syynkin: Suomalaisilla nuorilla on niin voimakkaat kielteiset asenteet kristinuskoa kohtaan, että paraskaan opetus ei mene perille.

Mutta lopputuloksena on järkyttävä Jumalan sanan nälkä ja jano. Suomen nuoriso kirjasimellisesti hoippuu humalapäissään ja etsii Jumalan sanaa eikä voi sitä löytää. Miksi ei? Siksikö, ettei Jumalan sanan julistajia ole enää sen keskellä? Ei välttämättä siksi, vaan siksi, että sen korvat ovat tulleet kuuroiksi Jumalan äänelle ja silmät sokeiksi Jumalan puheelle. Seurauksena on suunnaton määrä ahdistusta, rikkinäisyyttä, turvattomuutta ja pelkoa samalla kun ollaan suunnattoman ylpeitä siitä, että ollaan muka vapaita, suvaitsevaisia eikä ahdasmielisiä uskovaisia.

Anna Herra sanasi!

Uskovan elämän ensimmäinen ja tärkein asia on saada kuulla Herran ääni. Siksi hän ei aamun ensimmäisenä asianaan avaa sanomalehteä vaan Raamatun voidakseen kuulla sanan Herran sydämeltä. Monesti uskovan elämässä syvä kriisi kohdataan silloin, kun joudutaan sellaiseen hengelliseen erämaahan, että Jumalan sana ei enää puhuttele eikä kosketa. Miksi Jumala näyttää ikään kuin vaikenevan silloin, kun meistä saattaa tuntua siltä, että juuri kaikkein kipeimmin tarvitsisimme Sanaa Herralta. Noissa erämaissa Jumalan lapsi etsii ja kaipaa Jumalan sanaa. Kun sitten Herra kääntää jälleen kasvonsa hänen puoleensa ja alkaa puhua uudelleen, se on ihmeellistä armoa.

Jumala puhuu jälleen - vaikka Hänen puheensa saattaisi olla aluksi kipeää totuuden sanaakin. Daavidin hengellinen erämaa, jossa aviorikos saatiin näyttämään lailliselta avioliitolta ja murha kunniakkaalta sodassa kaatumiselta, päättyi Herran sanaan profeetta Naatanin suulla: "Sinä olet se mies!" Hurskaan mutta helpon elämän pikku hiljaa paaduttaman kuninkaan omatunto heräsi, kun Jumala puhui palvelijansa kautta. Seurasi syvä katumus, synnin tunnustaminen, anteeksi anominen ja palaaminen Herran tielle. Oli armoa, kun Jumala sai palauttaa omansa lankeemuksen tilasta ja sai jälleen oman sanansa perille Daavidin sydämeen.

Sana Johannes Kastajalle

Tekstimme kertoo, miten Jumalan sana tuli Johannes Kastajalle erämaassa. 20-vuoden iässä, silloin kun hänen olisi ollut määrä siirtyä papin tehtäviin - hänen isänsähän oli pappi - Johannes vetäytyi erämaahan. Siellä hän vietti noin 10 vuotta valmistautumassa siihen tehtävään, johon tiesi Jumalan hänet valinneen. Mutta nyt Herran sana tuli hänelle ja hänen tuli astua sen kanssa julkisuuteen.

"Sanaa" tarkoittava kreikan kielen sana ei tässä yhteydessä ole *logos* vaan *rhema*. Tämä sana tarkoittaa tiettyä määriteltä sanomaa. Johannekselle ei siis tullut kokonaista ja lopullista evankeliumin sisältöä vaan tietty sanoma, jonka hänen tuli julistaa kansalle. Kysymys oli siitä, että Jumalan sana tuli ikään kuin puristui ylhäältä hänen sydämeensä. Tästä on kysymys silloin, kun kyselemme, kenellä on oikeus julistaa Herran sanaa. Kymmenen vuoden hengellinen valmistautuminen ei vielä riittänyt. Julistajan tehtävään tarvitaan Herran antama sanoma. Tänäkin ratkaisevaa ei ole se, miten hyvin tai huonosti pidetään puheita. Ratkaisevaa on se, onko se sanoma, jota julistetaan, Jumalalta vai ihmisistä.

Aika ja olosuhteet

Jumalan sana tuli Johannekselle tiettyinä aikana, tietyssä paikassa ja tiettyjen olosuhteiden vallitessa. Ajankohta määritellään keisarin, maaherran, kolmen neljännesruhtinaan ja kahden ylipapin nimillä. Kysymys oli keisari Tiberiuksen 15. hallitusvuodesta.

Tiberius oli lahjakas, kunnianhimoinen, julma, hillitön, inhottu ja epäinhimillinen hallitsija, jolla oli kuitenkin koko Rooman suurvalta vallassaan. Caprin saarella hän asui ja vietti käsittämättömän irstasta elämää heittäytyen koko sielullaan kaikkien mahdollisten himojen ja paheiden valtaan. Silti hän hallitsi koko silloista maanpiiriä. Kun Jumalan sana tuli Johannekselle, siitä ei kukaan tiennyt ja vaikka maailman mahtavat olisivat tienneetkin, he eivät olisi pitäneet asiaa millään tavalla tärkeänä.

Pilatus edusti Juudeassa Tiberiuksen valtaa. Hänen käsissään oli siellä asuvien ihmisten elämä ja kuolema. Neljännesruhtinaat olivat Rooman vasalleja, joilla ei ollut itsenäistä valtaa. Juutalainen papistokin oli Rooman heiteltävissä. Vastoin Jumalan järjestystä oli kaksi ylipappia, joista kummallakaan ei olisi ollut oikeutta siihen. Hannaan roomalaiset olivat erottaneen virasta ja korvanneet heille mieluisammalla Kaifaalla, mutta niin että antoivat Hannaankin säilyttää ylipapin nimen. Jumalan kansan pappuudesta päätti siis Rooma, jota hallitsi syvä turmellus. Jumalan kansa Israel oli siis jaettu neljän vasallin hallintaan ja uskonnollinen elämä oli turmeltunutta.

Mutta juuri näin turmeltuneissa olosuhteissa Jumalan sana tuli. Missä se ilmestyi? Ei Rooman kukkuloilla, mutta ei myöskään Jerusalemissa, Jumalan kaupungissa, joka eli kapinassa omaa Jumalaansa vastaan. Jumalan sana tuli yhdelle miehelle, Jumalan valmistamalle, erämaan hiljaisuudessa. Se, mikä on todella suurta, ei välttämättä tapahdu kirkkaissa ramppivaloissa hurraavan yleisön taputtaessa. Jumalan silmissä suurta tapahtuu, kun Hänen sanansa saa tunkeutua ihmissydämeen, niin että viesti lähtee kulkemaan eteenpäin sellaisena kuin Jumala se tarkoitti.

Uskonpuhdistus ja sen kirkas helmi vanhurskauttaminen yksin armosta, yksin Kristuksen tähden, yksin uskon kautta, ei alkanut Rooman Pietarin-kirkon portailta. Se alkoi sielunsa pelastuksesta epätoivoon asti kamppailevan yksinäisen munkin ihmeellisestä löydöstä tornihuoneesta:

"Jumalan vanhurskautta ei kukaan voi ansaita, Jumala lahjoittaa sen Kristuksen ristin veren tähden jumalattoman sydämeen, kun se yksinkertaisessa uskossa ottaa tämän lahjan vastaan."

Jumalan sana tuli ja lähti kulkemaan ja murtamaan vääristynyttä uskonnollisuutta ja levittämään pelastuksen kirkasta valoa.

Jumala kyllä tarvitsee tässä pimeässä ja jumalattomassa ajassa sillanpääasemansa, niitä sydämiä, joihin Hän voi sanaomansa painaa ja jotka sen painosta eivät kykene olemaan enää vaihi.

Parannuksen kaste syntien anteeksisaamiseksi

Johanneksen saaman sanan sisältö oli "parannuksen kaste syntien anteeksiantamukseksi". Kysymys oli valmistavasta sanomasta. Johannes tiesi, että hänen kasteensa ei voisi kenellekään syntien anteeksiantamusta antaa. Mutta kukaan ei voisi liioin ottaa vastaan sitä anteeksiantamusta, jonka Jeesus Golgatan sijaiskärsimyksellään hankki, ellei Johanneksen saarna saisi valmistaa hänen sydäntään. Johanneksen kaste merkitsi sitä, että Jumalan ilmoittaman lain valossa ihmisen oli pakko tunnustaa, että hän ansaitsisi tuomion tulla hukutetuksi. Kasteessahan oli kysymys veteen menemisestä - ei niin että vesi voisi puhdistaa syntejä sydäimestä - vaan niin, että vesi hukuttaisi syntisen. Synti nimittäin vaatii rangaistusta. Oikea rangaistus syntiselle on iankaikkinen hukkumistuomio. Vasta kun suostut näkemään koko hirvittävän totuuden synnin järkyttävistä seurauksista sekä omassa iankaikkisuudessasi että toisten ihmisten elämässä, tie vapauttavalle anteeksiantamuksen evankeliumille on valmis.

"Herra auta, me hukumme!" oli opetuslasten huuto hädän hetkellä. Siinä ei ollut kysymys vain ulkoisesta myrskystä, vaan tajusta siitä, että Jumalan pyhyden edessä ei syntinen omassa varassaan voi kestää.

Nouseminen vedestä oli lupaus siitä, että Jeesuksen uhrin ja ylösnousemuksen tähden itsensä kadotuksen ansaitseviksi myöntäville annettiin uusi toivo. Jumalan Karitsa ottaisi kantaakseen koko maailman synnin. Siksi anteeksiantamuksessa olisi osallisuus myönteeseen ylösnousemuselämään Kristuksen yhteydessä.

Tietä Herran tulolle

Tietä Herran armahtavalle laupeudelle valmistetaan, kun lain saarna osuu ylpeään ja itseriittoiseen sydämeen ja nöyryyttää sen armoa kerjäämään. Omaan hurskauteensa luottaville Johanneksen sanoma oli:

"Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaa vihaa? Tehkää sen tähden hedelmiä, joissa parannuksenne aitous näkyy, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Abraham'. Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille."

Mikään muodollinen uskonnon harjoitus, ei edes se, että nimi on kastettujen luettelossa auta Jumalan tuomion päivänä, jos sydämessä asuu synti, josta ei haluta kääntyä pois ja jota ei tunnusteta ja pyydetä anteeksi. Aito parannus näkyy sitten elämän muutoksena. Se, joka tekee parannuksen varastamisesta tunnustamalla sen ja saamalla Jeesuksen veressä anteeksi, tekee parannuksen hedelmää vasta sitten, kun hän alkaa anteeksiantamuksen synnyttämällä rakkaudella jakamaan pois omaansa tarvitseville.

Tietä Herran armahtavalle laupeudelle valmistetaan, kun ihmisten halveksimat

julkisyntiset saavat luvan käydä parannuksen kasteelle. He, joita synti piti vankikuopassaan ja joille Valheen ruhtinas uskotteli, että heillä ei olisi mitään toivoa, tarjotaan mahdollisuutta Jeesuksen veren tähden saada koko menneisyytensä anteeksi. Pelastaja oli lähellä. Synnin kivikoissa itsensä teloneet löytävät tien. Evankeliumin sana antaa heille armon ja uuden tavan elää. He oppivat antamaan omastaan. He oppivat tekemään työtään rehellisesti ja käyttämään virka-asemaansa toisten palveluun eikä omaksi hyväkseen.

Laki raivaa tietä - evankeliumi antaa elämän

Johanneksen saarnan suuruus - samoin kuin kaiken lain saarnankin tänään - oli siinä, että hän tiesi olevansa vain tien raivaaja. Kukaan ei voisi pelastua hänen saarnastaan. Mutta hän saattoi lain lisäksi osoittaa sitä Jeesusta, joka oli jo kuulijoiden keskellä ja joka tulisi kastamaan Hengellä ja tulella.

Johannes tiesi, että mielen muutos, parannus olisi välttämätön ehto pelastukseen. Mutta hän tiesi myös, että mielen muutos eli kääntymys ei saa aikaan sydämen muutosta. Sen saa aikaan vain se Herra Jeesus Kristus, joka Pyhän Hengen voimalla uudestisyntyttää elävään uskoon.

Lain saarna oli sana Jumalalta. Se oli Jumalan lupaama sanoma. Profeetta Jesajan ennustuksen toteutumista. Se tarvittiin silloin ja tarvitaan yhä tänään, jota sydämet avautuisivat ottamaan vastaan pelastuksen evankeliumin. Luulen, että Johannes Kastajan sanomaa tarvitaan tänään maassamme kipeämmin kuin ehkä koskaan aiemmin, jotta joulun Herra voisi löytää tiensä ihmissydämiin.

Edellä sanottu ei tarkoita, etteikö Jeesus itse olisi myös julistanut lain sanaa. Kun Johanneksen ääni vaikenä pyöveli miekkaan, Jeesuksen huuto alkoi kuulua. Siinä oli sama sävel kuin Johanneksellakin:

"Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Tehkää siis parannus ja uskokaa evankeliumi!" Jeesuksen kielenkäyttö muodollisen uskonnollisuuden valheessa eläville ei ollut yhtään pehmeämpää kuin Johanneksenkaan:

"Voi, teitä te kyykäärmeiden sikiöt! Voi teitä te valkeaksi kalkitut haudat!"

Huuda pimeässä oleville - he eivät näe

Tämän päivän suomalainen elää syvässä hengellisessä pimeydessä ja sokeudessa. Se on kerrottava hänelle. Hänen on kuultava, että ilman parannusta hänellä on edessään hirvittävä iankaikkisuus. Tie evankeliumille on valmistettava lain saarnalla. Mutta ei korkealta säilyttäen sellaisia taakkoja muille, joita ei itse haluta kantaa, vaan niin, että annetaan Johanneksen tavoin saman lain miekan kulkea oman sydämen läpi. Vain niillä on oikeus julistaa terävää lain saarnaa, joille itselleen ei ole jäänyt mitään muuta mahdollisuutta kuin kurottautua sen Kristuksen puoleen, joka kärsi lain kirouksen meidän puolestamme ristin puulla.

Johanneksenkaan julistuksen tähtäyspiste ei ollut jättää ihmisiä lain tuomioiden alle, vaan johtaa heidät sen Armahtajan luo, jolta löytyy katuville syntisille anteeksiantamus ja sellainen uusi elämä, joka kantaa anteeksiantamuksen synnyttämää rakkauden rauhanhedelmää.

Jumalan sana munkki Hitachille

Herran murtava ja parantava sana saattaa joskus tulla ihmiselämään yllättävän nopeasti

ja muuttaa koko hänen elämänsä. Kivikoita ja raskaita vuoriteitä kulkeneelle buddhalaismunkille sana avasi pelastuksen aika erikoisella tavalla vuoden 1994 heinäkuun alussa eräälle Hitachi-nimiselle 54 vuotiaalle buddhalaiselle munkille. Hän oli jo kymmeniä vuosia elänyt munkkina.

Nyt hän oli vuoden alusta jo seitsemättä kertaa kiertämässä Shikokun 88 temppelein yli 1000 km:n pyhiinvaellusreittiä kävellen. Sen kiertämällä hän uskoi saavansa erityissiunauksen elämäänsä. Sinä aamuna hän oli kuullut kristillisen radio-ohjelman, jossa puhuja oli kertonut, miten Paavali oli Damaskoksen tiellä yllättäen kohdannut ylösnousseen Herran suuren kirkkauden keskellä.

Kuuma pyhiinvaeltajan päivä oli kääntymässä loppuilleen, kun hän näki 20 metriä pitkää ristiä olallaan kantavan miehen lähestyvän häntä vastakkaiselta suunnalta muutamien muiden seurassa.

Ristinkantaja oli japanilais-amerikkalainen Arthur Hollands-niminen evankelista, joka on jo useita vuosia tehnyt kiertävää ulkoilma- ja kirjallisuustyötä ristiä kantaen. Sinä päivänä hän oli työryhmänsä kanssa pitänyt useita kokouksia ja illalla oli vielä määrä pitää kokous reitin varrella olevassa kirkossa.

Kun ristinkantaja näki munkinkaavussa lähestyvän Hitachin kasvot, hän pysähtyi ja kysyi:

"Mitä Sinä etsit?"

Rakkaus, jolla kysymys esitettiin, mursi Hitachi-munkin. Hän vastasi:

"Etsin sydämen rauhaa ja todellista elämää, mutta en ole vuosien etsimisestä huolimatta löytänyt. Tiedätkö Sinä, mistä sen voi saada?"

Ristinkantaja vastasi:

"Istutaanpa tähän tien viereen, niin kerron!"

Ja niin hän kertoi siitä Elämän Vedestä, joka armahtaa nääntynyttä ihmistä ja pelastaa hänet. Vajaan tunnin keskustelun loppuksi Hollands sai johtaa Hitachi-munkin Kristuksen armahtavan laupeuden osallisuuteen. Pyhä Henki laskeutui Hitachin sydämeen ja täytti sen rauhalla ja ilolla. Hitachi nousi, riisui pyhiinvaeltajan varusteensa ja heitti ne vieressä virranneeseen jokeen ja lähti seuraamaan Hollandsia ja hänen työryhmäänsä kirkkoon. Siellä hän heti todisti, miten Jeesus Kristus oli antanut hänelle synnit anteeksi ja uuden elämän. Viikkoa myöhemmin hänet kastettiin Tyynessä valtameressä, armon meressä, ja kaikki hänen syntinsä pyyhittiin pois.

Kuuletko Sinä Herran sanan?

Olemme täällä kirkossa tänään sitä varten, että Jumalan sana saisi tulla meidänkin päällemme. Jumalan sanalla on edelleen sama voima muuttaa ihmiselämä kuin ennenkin, mutta onko Sinun sydämesi auki? Suostutko ottamaan kipeän totuuden sanan vastaan. Sekin on Sinun tosi parhaaksesi. Ellei totuus saa tutkia sydäntäsi, armon ihmeellinen valo ei pääse myöskään puhdistamaan sitä ja antamaan Sinulle uutta elämää.

Sinä Herran oma, joka kaipaat Herran sanan uutta kosketusta, älä pelästy, vaikka lain sana iskisi sydämeesi. Herra haluaa valmistaa tietä sille, että saisit nähdä Kristusta, Sinun Pelastustasi ja Sinun Autuuttasi syvemmin ja saisit ylistää Häntä uudelleen ja syvemmin kuin ennen.